

BIJLAGE 2: CASE STUDIES

Tussen rots en graniet: Confrontatie met de realiteit van de opwarming van de aarde

Bekijk deze video: <https://www.youtube.com/watch?v=HUCWAxnw8zQ>

De Noordpool warmt twee keer zo snel op als de rest van de wereld. Dit brengt zijn uniek ecosysteem in gevaar en daarmee ook het bestaan van de enige erkende inheemse bevolking van Europa, de Sami, die al duizenden jaren in het Noordpoolgebied leven.

Het toenemende onvoorspelbaar en extreem weer brengt de bestaansmogelijkheden van de Sami en hun rechten als inheemse bevolking in gevaar. De Sami afkomstig uit de frontlinies van de klimaatverandering, hebben een duidelijke boodschap voor de beleidsmakers; het is NU tijd om te handelen.

De Sami, de enige erkende inheemse bevolking van Europa, komen oorspronkelijk uit Sápmi, dat zich uitstrekt over de meest noordelijke delen van Zweden, Noorwegen, Finland en Rusland. Deze regio is een belangrijk habitat voor Arctische en sub-Arctische wilde dieren: ijsberen, elanden, zeehonden, walrussen, walvissen en vogels zijn allemaal dermate geëvolueerd om te overleven in het barre klimaat van de laaglandtoendra, bergen en bossen. In Sápmi wonen naar schatting 80.000-100.000 Sami, waarvan 20.000-40.000 in Zweden, 50.000-65.000 in Noorwegen, 8.000 in Finland en 2.000 in Rusland. Ze identificeren zich als één afzonderlijk volk, ongeacht de nationale grenzen die nu over hun land lopen. Ze leven al sinds mensenheugenis in harmonie met de natuur door het duurzaam gebruik van hun land en de natuurlijke hulpbronnen.

Hoewel de Sami over een breder aanbod bestaansmogelijkheden beschikken, blijft het houden van rendieren belangrijk voor hun identiteit en hun rechten. Daarbij luisteren ze op een unieke manier om naar hun rendieren - ze zijn sterk afgestemd op hun gedrag en hoe dit verandert naargelang de evolutie in de omgeving. De bijzondere relatie in de rendierhouderij bestaat uit een uitzonderlijke band tussen mens, dier, milieu en dieren in het wild, een relatie die al verschillende duizenden jaren bestaat.

Nu wordt deze relatie bedreigd door de klimaatverandering.

Inheemse volkeren voelen de gevolgen van de klimaatverandering meestal het eerst, omdat hun levensonderhoud afhankelijk is van de natuurlijke hulpbronnen. Niet alleen zijn de bestaansmiddelen, cultuur en identiteit van de Sami fundamenteel verbonden met de rendierhouderij, maar het vormt ook de basis voor hun rechten als inheems volk in Sápmi. Het is voor de Sami van vitaal belang dat rendieren het veranderende klimaat overleven. De afname van de rendierpopulatie als gevolg van de klimaatverandering kan niet alleen een bedreiging vormen voor de bestaansmogelijkheden van de Sami, maar kan ook het verlies van hun rechten voor toegang tot hun land betekenen. De Zweedse rendierhouderijwet (1971: 437) bepaalt dat, hoewel alle Sami als inheems volk recht hebben op hun basisrechten, ze om de volledige reikwijdte van deze rechten - waaronder recht tot land- te kunnen uitoefenen, deel moeten uitmaken van een kuddegemeenschap en het beroep rendierhoeden moeten beoefenen. "In de praktijk zijn de rechten van de Sami in Zweden sterk verbonden met hun functie van het rendierhoeden. Deze enge constructie van Sami - identiteit en - rechten is een direct gevolg van de koloniale politiek die de kwestie sinds eind 1800 heeft bepaald. In die tijd had het staatsbeleid een tweeledig karakter: het assimileren (niet-herders werden hun rechten en taal ontnomen) en segregeren (Sami-herders moesten vasthouden aan wat de staat beschouwde als de traditionele manier van leven)." - zegt Annette Löf, onderzoeker, Centrum voor Sami-onderzoek, Universiteit van Umea. Daarbij is er ook een schrijnend gebrek aan regionale samenwerking tussen Zweden, Noorwegen, Finland en Rusland op het gebied van Sami-rechten, wat resulteert in een gebrek aan gemeenschappelijke wetgeving voor heel het Sápmi grongebied. De rechten van de Sami - herders in Sápmi moeten volledig worden aangepakt door de vier regeringen die zeggenschap hebben over het grondgebied Sápmi, via overleg met vertegenwoordigers van de Sami, zoals de Sami-raad en de parlementen.

Geestelijke gezondheidsproblemen onder de Sami komen steeds vaker voor, waarbij de klimaatverandering zo bedreigend is voor hun traditionele manier van leven wordt door velen als oorzaak van stress genoemd. De helft van de volwassen Sami in Zweden lijdt aan angst en depressie en 1 op de 3 van de jonge inheemse rendierhoeders heeft zelfmoord overwogen. Het

zelfmoordcijfer onder de Sami in Zweden ligt wel vier keer hoger dan het landelijk gemiddelde.

Als we niet het klimaatprobleem echt serieus beginnen te nemen, is de toekomst voor niemand rooskleurig. Wij zijn waarschijnlijk de eersten die er echt door getroffen worden. Maar ik zie wel hoop, mijn generatie is de eerste die op machtige posities mag komen [en kan] spreken voor onszelf. Via de Sami-Raad en het Parlement vragen Sami-activisten om flexibiliteit in het gebruik van Sápmi land om hun kuddes in leven te kunnen houden. Hoewel deze aanpassingsmaatregelen noodzakelijk zijn om inheemse volkeren in staat te stellen het hoofd te bieden aan klimaatverandering, moet er ook internationale aandacht zijn voor het kernprobleem: om de Sami-cultuur en de unieke ecosystemen van het Noordpoolgebied te beschermen, is er dringend internationale actie nodig om de antropogene klimaatverandering aan te pakken.

Uittreksel en aanpassing van Environmental Justice Foundation "Arctic climate change and the threat to Sami culture" in <https://ejfoundation.org/resources/downloads/EJF-Sami-briefing-2019-final-1.pdf>

2

Verlies van land in Bangladesh

Bekijk deze video: <https://www.youtube.com/watch?v=ieAmy-8Qqvk> (ingelesez)

Ganges - Brahmaputra-Meghna Delta, Bangladesh en India: Een transnationale Mega-Delta

De Ganges-Brahmaputra-Meghna (GBM) delta ten noorden van de Golf van Bengalen wordt bestuurd door zowel India als Bangladesh. Het wordt gekenmerkt door een aantal mogelijkheden voor het levensonderhoud die het gevolg is van de hoge bevolkingsdichtheid, maar het wordt ook gekenmerkt door een aantal biofysische en sociaal-economische uitdagingen (overstromingen, erosie, cyclonen, verzilting, wateroverlast, etc.) die toenemen door het veranderende klimaat en diens anthropogene ontwikkelingen.

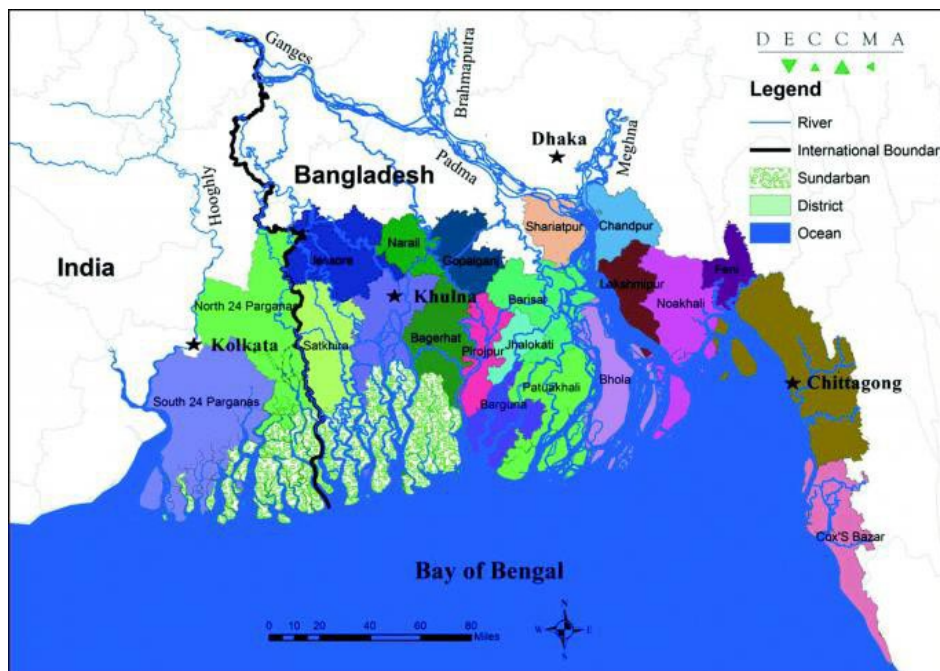
De mensen in deze regio zijn voornamelijk afhankelijk van de landbouwsector, terwijl de mensen die in de kuststrook wonen afhankelijk zijn zowel van de traditionele moesson-rijstteelt en als van de activiteiten om in hun levensonderhoud te voorzien, zoals rivier- en zeevisserij en ook activiteiten die verband houden met mangroven zoals het verzamelen van honing. Zoetwateroverstromingen komen vaak voor in de delta tijdens de moesson; ze leveren voordelen op zoals verhoogde vruchtbaarheid en aanvulling van grondwater, met als gevolg een verbeterd ecosysteem en een verhoogde landbouwproductie. De delta ondersteunt ook een diversiteit aan het ecosysteem dat een grote lokale bevolking aantrekt en ondersteunt. Een belangrijk gebied is de Sundarbans, 's werelds grootste mangrovebos, met een oppervlakte van 10.000 km² dat gedeeld wordt door Bangladesh (60%) en India (40%). De unieke biodiversiteit van dit gebied ondersteunt een verscheidenheid aan bestaansmogelijkheden voor de mensen die aan de rand van dit gebied wonen. (Gopal en Chauhan 2006).]

De Ganges-Brahmaputra-Meghna-delta toont het kustgebied met administratieve districten in zowel India als Bangladesh. De kustbevolking wordt blootgesteld aan gevaren door het klimaat veroorzaakt, waaronder vloedgolven, tropische cyclonen met stormvloed, erosie van de rivieroever, verzilting door seizoensgebonden lage stroomsnelheden in de rivieren en stroomopwaartse wateromleiding, een hoge graad verzilting van het grondwater en arsenicumverontreiniging van ondiepe watervoerende lagen. Verwacht wordt dat de klimaatverandering en het gebruik van land veel van deze problemen nog zullen verergeren.

Er wordt aangenomen dat deze milieuproblemen de toch al omvangrijke ontheemding en migratie nog zal versterken. Hoewel er in het land veel geplande en autonome aanpassingen hebben plaatsgevonden om gedwongen migratie en ontheemding tot een minimum te beperken, ontstaan er vaak situaties waarin mensen geen andere keuze hebben dan te verhuizen.

(Mortreux et al. 2018). Voor effectieve planning is het daarom belangrijk dat beleidsmakers inzicht hebben in hoe effectief aanpassingsopties zijn, de omstandigheden waaronder mensen migreren en of / en wanneer mensen migratie als een optie zien in de context van beschikbare aanpassingskeuzes.

Uit Springer "Ganges-Brahmaputra-Meghna Delta, Bangladesh en India: Een transnationale megadelta: https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-030-23517-8_2

Klimaatveiligheid in de Golf van Bengalen

De BoB-regio (Bay of Bengal) is een van de meest klimaatgevoelige regio's ter wereld. De strategische, politieke, sociale en economische breuklijnen zijn ook groot. Samen vormen ze een vruchtbare bodem voor een onstabiele veiligheidsdynamiek, sociale wrijvingen en gewelddadige conflicten. Het is

een schoolvoorbeeld van de complexe relatie tussen klimaatverandering en veiligheid en hoe een combinatie van beide nieuwe uitdagingen kan creëren voor beleidsmakers. Dit rapport bestudeert de effecten van klimaatverandering op transnationale en intranationale conflict-grenzen en op de strategische en militaire dynamiek in de BoB door klimaatbedreigingsprofielen te combineren met veiligheids- en conflictgerichte analyses. Het bredere doel is te komen tot een beter begrip van de wisselwerking tussen klimaatbedreigingen en conflicten en veiligheid in de regio. Het rapport heeft zes belangrijke bevindingen:

1. Klimaatbedreigingen kunnen regionale militaire concurrentie en conflicten tussen staten intensiveren
2. Door het klimaat veroorzaakte migratie zal een belangrijke conflictversneller zijn
3. Landverlies, verergerd door klimaatbedreigingen, zal een belangrijke conflictversneller zijn
4. Klimaatbedreigingen zullen de algemene veerkracht van ontheemde gemeenschappen beïnvloeden
5. Frequente slechte weersomstandigheden vormen op lange termijn een grote bedreiging voor het nationale bestuur en de veiligheid
6. Strategische activa in de BoB-regio zijn zeer kwetsbaar voor klimaatbedreigingen.

Speciaal IPCS-Clingendael rapport # 212 in
https://www.planetarysecurityinitiative.org/sites/default/files/2022-01/Climate_Security_in_the_Bay_of_Bengal_3eproef.pdf

3

Klimaatverandering beïnvloedt de mensenrechten van migranten uit de Sahel-regio

Bekijk deze video: https://youtu.be/cl4Uv9_7KJE?t=1874 ((van 31´14" tot 36´00") of tot 40´34" indien meer tijd).).

"In de loop van de geschiedenis hebben individuen, families en gemeenschappen migratie gebruikt als strategie om zich aan te passen aan veranderende milieuomstandigheden," zei Michelle Bachelet, Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de VN, bij de presentatie van het rapport. "Maar een snel opwarmend klimaat vereist nieuwe oplossingen om ervoor te zorgen dat dergelijke migratie een keuze blijft en geen noodzaak wordt."

Terwijl de wereldwijde klimaatcrisis zich ontvouwt, ondervinden de mensen die in de Sahel-regio wonen direct de negatieve gevolgen ervan wanneer ze migreren op hun waardigheid en toegang tot de mensenrechten.

Volgens het rapport stijgt de temperatuur in de regio 1,5 keer sneller dan het wereldwijde gemiddelde. Regental is onregelmatig en natte seizoenen worden korter, maar overstromingen komen regelmatig voor. Er verdwijnen bestaansmiddelen doordat oogsten afnemen en weiland verloren gaat. Mensen die in steden wonen, met name in kustgebieden, lopen ook gevaar door de stijgende zeespiegel en toenemende overstromingen.

Veel mensen hebben geen keuze meer en worden gedwongen te verhuizen. Anderen hebben misschien niet eens de mogelijkheid om te verhuizen, waardoor de broze situatie nog erger wordt.

Volgens Adenike Oladosu, een klimaat- en vrouwenrechtenactiviste uit Nigeria, en een van de vele belanghebbenden waarmee UN Human Rights in de Sahel overlegt, is migratie niet langer een eenvoudige strategie die mensen kunnen gebruiken om zich aan te passen aan veranderende omstandigheden.

"Gedwongen migratie als gevolg van klimaatverandering heeft directe gevolgen voor onze vrede en veiligheid," zei ze.

« Oladosu benadrukte de toenemende conflicten tussen nomadische herders en boeren over het gebruik en eigendom van land, vooral in de regio van het Tsjaadmeer. Dit heeft vele gevolgen, zei ze, waaronder een aanzienlijke impact op de mensenrechten van vrouwen en meisjes.

"De mondigheid van vrouwen en meisjes wordt vernietigd", zegt ze. "Ze zijn vatbaar voor seksueel misbruik en het uithuwelijken van kinderen wordt nu door sommigen gezien als een strategie om de crisis als gevolg van het veranderende klimaat het hoofd te bieden. Bovendien verlaten meisjes en jonge vrouwen de schoolbanken en verliezen ze hun bestaansmiddelen."

Voor Oladosu omvat milieu- en klimaatrechtvaardigheid meer dan alleen klimaatactie. Het gaat om het nemen van concrete stappen om te zorgen voor "sociale rechtvaardigheid, genderrechtvaardigheid en gelijkheid", iets waar ze naartoe werkt via haar activisme.

Het rapport schetst een aantal van de "talrijke, veelzijdige en complexe" gevolgen van klimaatverandering voor de mensenrechten in de Sahel, zoals het recht op leven, gezondheid, huisvesting, voedsel, water en sanitaire voorzieningen, die allemaal gevaar lopen door langzame en plotselinge rampen.

De meeste mensen in de Sahel zijn afhankelijk van landbouw, veeteelt of visserij, en deze middelen van bestaan worden sterk beïnvloed door de klimaatverandering. Wetenschappers voorspellen bijvoorbeeld dat de klimaatverandering in Mali uiteindelijk zou leiden tot een daling van de landbouwcapaciteit met 30-40 procent. Voor de kust van Senegal zijn de visbestanden alleen al in 2017 met 80 procent gedaald. In Nigeria, merkt Oladosu op, is de daling van de landbouwproductie een "wapen tegen de vrede".

Klimaatverandering heeft ook aanzienlijke gevolgen voor het recht op leven en gezondheid in de Sahel, aldus het rapport. De stijgende zeespiegel in kustgebieden verhoogt het risico op sterfte, verwondingen, lichamelijke gezondheidsproblemen en geestelijke gezondheidsproblemen. Overstromingen en hevige regenval kunnen de kwetsbaarheid voor door water of insecten overdraagbare ziekten vergroten, terwijl droge seizoenen en droogte de kans vergroten dat mensen vuil water gebruiken.

In sommige gevallen kiezen mensen ervoor om hun thuis te verlaten. Het kan echter zijn dat ze geen veilige routes vinden, geen plan of adequate ondersteuning, en dat ze tijdens hun reis en bij hun aankomst met

verhoogde risico's worden geconfronteerd.

Anderen hebben misschien geen andere keuze dan te blijven en worden nog meer blootgesteld aan bedreigingen van de mensenrechten.

Uittreksels uit de Mensenrechten van de Verenigde Naties van het Office van het Hoge Commissariaat "Rapport: How climate change affects the human rights of Sahel region-migrants" in <https://www.ohchr.org/es/stories/2021/11/report-how-climate-change-affects-human-rights-sahel-region-migrants>

Alternatieve video (Spaans): https://youtu.be/_IGIFU5aZuk
https://www.cidob.org/es/noticias/lineas_de_investigacion_tematicas/cidob/el_sahel_cambio_climatico_in_seguridad_y_migraciones

4

Afro-Amerikanen en arme vrouwen werden het zwaarst getroffen met het orkaan Katrina

Bekijk deze video:

<https://www.youtube.com/watch?app=desktop&v=8NSQYO2es3U>

Racisme en orkaan Katrina

Het orkaan Katrina trof het gebied rond New Orleans op 29 augustus 2005 en was de ergste orkaan in de recente geschiedenis van de Verenigde Staten ([Knabb, Rhome eta Brown, 2006](#)). De orkaan en de nasleep ervan hadden een grote impact op de kwetsbare bevolkingsgroepen in New Orleans, vooral Afrikaanse Amerikanen met een laag inkomen. Afro-Amerikaanse gemeenschappen werden meer beschadigd dan blanke gemeenschappen, ([Logan, 2006](#)), en Afro-Amerikanen die door de storm werden getroffen hebben sindsdien hogere percentages werkloosheid, psychologische problemen en algemene ontwrichting van het leven gerapporteerd dan blanken ([Elliot eta Pais, 2006](#); [White, Philpot, Wylie, eta McGowen, 2007](#)).

De onevenredig grotere gevolgen van de orkaan Katrina voor Afro-Amerikanen met een laag inkomen lijken, zijn te wijten op zijn minst gedeeltelijk, te wijten aan de wisselwerking tussen raciale en klassentegenstellingen in het beleid dat voorafging aan de orkaan en in de behandeling van de slachtoffers tijdens de orkaan en de nasleep ervan. Het stadsbestuur slaagde er bijvoorbeeld niet in om de dijken rond de Afro-Amerikaanse gemeenschap met een laag inkomen te herstellen, ondanks waarschuwingen over de slechte toestand ervan ([Park eta Miller, 2006](#)). Het evacuatiebeleid vertrouwde op privé-vervoermiddelen die minder beschikbaar waren voor Afro-Amerikanen ([Lavelle eta Feagin, 2006](#)) (Onderzoek heeft aangetoond dat Afro-Amerikanen minder dan blanken een evacuatieplan hadden voorafgaand aan de orkaan, ([Spence, Lachlan eta Griffin, 2007](#)), en minder hulp kregen tijdens de storm ([Elliot eta Pais, 2006](#)).

De overheid werd ook beschuldigd van "bureaucratisch falen" tijdens de orkaan, waarbij Afrikaans-Amerikaanse burgers met een laag inkomen een verhoogd risico liepen door een strikte naleving van de regels en een gebrek aan discretie dat hen zou helpen ([Molotch, 2006](#)). een wetenschapper op het gebied van openbaar bestuur, heeft verschillende voorbeelden gegeven van dergelijke mislukkingen, variërend van het trage transport van voedsel en water naar de Louisiana Superdome, die als "laatste toevluchtsoord" diende voor meer dan 25.000 inwoners van New Orleans ([Brinkley, 2006](#)), tot het

weigeren van leningen voor kleine bedrijven aan aanvragers uit de zwaarst getroffen gebieden na de orkaan. Hoewel er een duidelijke wisselwerking was tussen rassen en klassen tijdens het antwoord van de overheid op de orkaan, zien veel wetenschappers, waaronder Stivers, racisme als een van de belangrijkste factoren die verantwoordelijk zijn voor het verhoogde risico op tegenspoed onder Afro-Amerikanen met een laag inkomen tijdens orkaan Katrina en de nasleep ervan.

Uittreksel uit NCBI "African American Women's Reports of Racism during Hurricane Katrina: Variation by Interviewer Race":

<https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3583345/>

Katrina, zwarte vrouwen en het dodelijke discours over zwarte armoede in Amerika

Afro-Amerikaanse vrouwen in de Golfkust regio behoren tot de armsten van het land. Vrouwen zijn meestal de kwetsbaarsten bij natuurrampen omdat zij als eersten de zorg dragen van jongeren en ouderen. Deze naast andere factoren zorgden ervoor dat arme zwarte vrouwen het zwaarst getroffen werden door Orkaan Katrina. Ze hadden ook heel weinig middelen om de ramp en de nasleep ervan te overleven. Maar in plaats van sympathie en steun te geven, probeerden sommige conservatieve politici het lijden dat Katrina veroorzaakte te koppelen aan het gebrek aan patriarchale structuren, die volgens hen mensen hadden kunnen helpen om de crisis te overleven. In tegenstelling tot deze stereotypen zijn de zwarte vrouwen niet alleen veerkrachtig en zelfredzaam geweest, maar ook creatief en heldhaftig in het aangezicht van een crisis. Het is hun verhaal dat hoop biedt voor de toekomst van New Orleans en onze natie.

Uittreksel uit Katrina, Black women and the deadly discourse on black poverty in America: <https://www.cambridge.org/core/journals/du-bois-review-social-science-research-on-race/article/abs/katrina-black-women-and-the-deadly-discourse-on-black-poverty-in-america/E04FE6CA7FCFFD71176607A0196AFC5D>

5

Australische bosbranden

Bekijk deze video: Australische bosbranden, klimaatverandering en de familieboerderij: <https://www.youtube.com/watch?v=wqNWrOSYwCI>

En / of deze: <https://www.youtube.com/watch?v=uOpSG4yQatg>

De afgelopen jaren hebben de bosbranden die enorme stukken bosgebied verwoesten over de hele planeet zich herhaald. In Brazilië bijvoorbeeld werden in 2020 223.000 bosbranden geregistreerd, het hoogste aantal in het decennium '77. De gevolgen voor het ecosysteem en de mensen zijn verwoestend. De branden dragen ook bij tot de klimaatcrisis. Bossen zijn warmteregulatoren die een enorme hoeveelheid koolstofdioxide resorberen, zodat als zij verbranden de milieutechnische dienst van resorptie verloren gaat en grote hoeveelheden koolstof worden uitgestoten door de verbranding van de biomassa.

De redenen voor deze branden zijn veelvuldig en afhankelijk van de lokale context. Ze wijzen op een onjuist of ontoereikend beheer van bossen met het ontstaan van branden als gevolg van de verandering van landgebruik voor veeteelt, graanteelt en / of verstedelijking, plus de temperatuurstijging en droogte. Bovendien zijn er aanwijzingen dat, naast andere aspecten, de klimaatverandering de incidentie en verspreiding van deze verschijnselen beïnvloedt. Zo verklaart "de huidige klimaatcrisis de evolutie van bosbranden naar gevaarlijkere, snellere en oncontroleerbaardere episodes, als gevolg van de temperatuurstijging, hittegolven en langdurige periodes van droogte, die resulteren in de uitdroging van de bodem en de vegetatie. Ontbossing en het gebruik van "slash-and-burn"-praktijken verhogen ook het risico op droogte en branden, die op hun beurt het risico op ontheemding vergroten. Tussen 2008 en 2020 veroorzaakten bosbranden wereldwijd ongeveer 3,3 miljoen binnenlandse verplaatsingen.

Uittreksel uit CEAR & Greenpeace "Huir del Clima"

<https://www.cear.es/wp-content/uploads/2021/10/informe-huir-del-clima.pdf>

Bosbranden treffen inheemse Australiërs buitengewoon hard

De inheemse volkeren in Australië hebben zwaarder geleden onder de gevolgen van de bosbranden in de Black Summer door ongeschikte planning en ongeschikte interventies van de autoriteiten tijdens de crisis, zo stellen onderzoekers van de Australian National University (ANU).

De onderzoekers hebben een rapport gepubliceerd over de ervaringen uit eerste hand van inheemse Australiërs tijdens de bosbranden van 2019-2020 en zeggen dat de bevindingen ook terug te vinden zijn in de huidige overstromingen in het noorden van New South Wales.

De ANU-onderzoekers ontdekten dat inheemse Australiërs racisme en oneerlijke behandeling ervoeren tijdens de ramp met de bosbranden, naast het verlies van hun huis, land en levens.

Het nieuwe document van het ANU Centre for Aboriginal Economic Policy Research stelt dat "op het hoogtepunt van de [bushfire] crisis verhalen naar boven kwamen over cultureel onveilige en onwelkom hulp- en hersteldiensten".

Bij gebrek aan steun van externe middelen, benadrukt het document de vereiste van inheemse gemeenschappen en organisaties om in actie te komen en leden van de gemeenschap te evacueren, die zich inspanden om onmiddellijke steun te verlenen op het gebied van gezondheid, huisvesting, voedsel en geestelijke gezondheidszorg, en om stappen te ondernemen om hun culturele erfgoedwaarden te beschermen. (spatie toevoegen) In deze context waren deze gemeenschappen, ondanks hun oneerlijke behandeling, niet alleen slachtoffers, maar ze werden proactieve groepen die zich aanpasten aan de noodsituatie en goed reageerden ondanks het gebrek aan middelen.

Dit is iets wat, zoals het document aangeeft, de noodzaak aantoont om inheemse gemeenschappen en organisaties beter te betrekken bij de planning en het beheer van rampen. In feite hebben traditionele inheemse landbeheerpraktijken, door middel van gecontroleerd afbranden, een erkende rol gespeeld in de historische preventie van bosbranden (zie hieronder).

"Zoveel Aboriginals werden getroffen door de bosbranden. Ze hebben extreme trauma's opgelopen, zowel door de brand zelf als door de reactie van niet-inheemse organisaties en overheidsinstanties," aldus hoofdauteur

en ANU-promovendus Bhiemie Williamson.

«"Er is een enorme kloof in het beleid als het gaat om het ondersteunen van inheemse volkeren bij rampen, met heel weinig aandacht voor de manier waarop rampen een andere impact hebben op inheemse volkeren dan op andere volkeren."

Het document wijst expliciet op het gebrek aan betrokkenheid van Aboriginal als het gaat om rampenplanning.

"Bij rampenplanning is voorbereiding alles, en er zijn geen rampenplannen die de unieke behoeften van Aboriginals bespreken," zei Williamson.
"Het gebrek aan planning waarbij de inheemse volkeren betrokken waren, betekende dat de reactie tijdens de Black Summer bosbranden inadequaet, ineffectief en ongepast was."

Zoals het document aangeeft, worden inheemse volkeren niet genoemd in de National Strategy for Disaster Resilience (2011), het Australian Disaster Preparedness Framework (2018), het Victorian Management Action Plan 2016-2019 of het New South Wales State Emergency Management Plan, noch wordt er een specifieke strategie gegeven om hen te ondersteunen in noodsituaties..

Van Australian National University "Bushfires disproportionately impact Indigenous Australians" in: <https://www.anu.edu.au/news/all-news/bushfires-disproportionately-impact-indigenous-australians>

(*) Over aboriginal traditie zou bosbranden in Australië kunnen voorkomen
<https://www.youtube.com/watch?v=baWHw9rjCIE>